

Setembre: nou curs, primer disc

Escolta un tastet del seu primer disc d'aires pop-rock, 'Les hores trobades'

La banda de Granollers publicarà el debut discogràfic *Les hores trobades* (Picap) el proper 18 de setembre. Després de militar en diversos projectes, Joanjo Rubio (veu, guitarres i harmònica) i Jordi Revilla (piano, teclats i acordió) lideren un quartet pop-rocker que reflexiona al voltant del temps. A Enderrock.cat parlem amb ells i podeu escoltar tres cançons del nou àlbum: "Si mai...", "Seguir o marxar" i el videoclip "Julieta".

Setembre. Foto: Arxiu Enderrock

EDR: Setembre és un projecte que s'engega el 2012. Quin camí heu recorregut fins ara?

Joanjo Rubio (veu, guitarres i harmònica): Jo tocava en un grup de rock on també hi havia en Jordi Revilla als teclats, i sovint a l'hora de compondre tenia ganes de fer coses que no encaixaven en el projecte. Finalment, vaig decidir emprendre un camí nou paral·lelament. Vaig pensar que el fet d'haver començat sol implicava l'opció de fer-me el grup a mida, així que vaig decidir proposar-ho als músics que conec, que van anar desfilant pel meu local. Podríem dir que el procés ha estat al revés del que seria normal: més que ser un grup que ha fet un disc, hem fet un disc que ens ha portat a ser un grup. Des del primer moment la música ha passat per davant de tot.

EDR: Ara heu enregistrat el vostre primer disc, *Les hores trobades* (Picap, 2015), produït per Jesús Rovira (baixista de Lax'n'Busto). Què ha aportat ell a les cançons?

Joanjo Rubio: En Jordi i jo ja havíem treballat amb en Jesús en el projecte de rock, així que el seu mètode de producció ja el coneixíem. Ell ens ha aportat ordre, tant pel que fa a la composició com als arranjaments, però sobretot en Jesús connecta amb els músics d'una manera que fa possible aconseguir el que vols quan no saps com fer-ho, cosa que crec que és el més essencial en un productor. No cal explicar-li gaire el que tens al cap, ell ràpidament sap per on vols anar i què fer per aconseguir-ho. Va molt més enllà de saber utilitzar els aparells que té a l'estudi, el factor humà és molt més important.

EDR: Des del primer moment vau saber que el volíeu gravar a La Casamurada?

Jordi Revilla (piano, teclats i acordió): Quan vam parlar d'on podríem gravar el disc, tant en Joanjo com jo vam estar d'acord a fer-ho allà. Sobretot perquè l'estudi en si et dona un caliu que altres llocs no et donen. En Jesús sap com crear l'atmosfera perfecta que fa que el músic se senti com a casa. Per altra banda, musicalment parlant, la manera de treballar d'en Jesús fa que puguis treure el màxim profit a les idees que puguis tenir sense definir. Crec que no podríem haver trobat un lloc millor on gravar el disc.

EDR: Això de *Les hores trobades* amaga alguna metàfora temporal?

Joanjo Rubio: És un plantejament vital. Les hores perdudes en el passat no tornaran, però el que ens passi a partir d'ara en gran part és decisió nostra. Amb el temps podrem jutjar si les hores han estat perdudes o no. La nostàlgia és necessària en petites dosis, però sempre he pensat que en excés és addictiva i destructiva. Com a conseqüència el disc també ve a dir que s'ha de perdre la por del fracàs i no caure en el parany d'idealitzar un passat que no ha de ser tan gloriós com el recordem. El més important és fer tot el que puguem imaginar.

Jordi Revilla: Si fas una ullada a les lletres de les cançons t'adones que, d'una manera o d'una altra, totes tenen aquest "pas del temps" com a factor comú. Crec que és un títol que resumeix

força bé l'essència d'aquest disc.

EDR: Vosaltres feu un pop-rock fresc i enèrgic. És fruit de les influències dels grups que us agraden?

Joanjo Rubio: La barreja dels grups que escoltem -que van des de **Metallica** fins a **Muse**, passant per oses que no hi tenen res a veure com **Glen Hansard** i **The Beatles** o el rock català dels noranta- es nota en la sonoritat final i en la intenció de les cançons. Per altra banda la idea per a aquest disc estava molt clara des del principi; la base de les cançons és amb instruments acústics, però si pensem que qualsevol altra sonoritat hi pot sumar, com ara guitarres elèctriques, hammonds... no tenim cap problema a fer-ne ús. Si és pop, rock, folk, o el que sigui, ho deixem a mans de qui ho escolti.

Jordi Revilla: No crec que haguem buscat el nostre so conscientment; ha estat un procés en què no hem posat cap mena de barrera a l'hora d'afegir instruments. Si mirem la part que m'implica a mi, hi podem trobar des d'un piano molt subtil fins a un hammond, passant per un mellotron o un acordió. És ara, quan escoltes els temes, que t'adones que efectivament sí que hi ha una sonoritat que defineix **Setembre**.

EDR: Parleu-nos de què va inspirar "Seguir o marxar" i "Si mai...", dues cançons ben positives.

Joanjo Rubio: Intento fer lletres que no siguin gaire explícites perquè qui les escolti en pugui treure un missatge propi. Però per a mi, pel que fa a "Seguir o marxar" parla del fet que la felicitat moltes vegades és tenir la capacitat de reaccionar de manera constructiva a les coses que ens passen sense que les puguem controlar. En el cas de "Si mai...", per a mi és la cançó que resumeix el concepte del disc; en essència ser valent i mirar endavant.

EDR: També teniu enregistrat el clip de "Julieta". Creieu que recull l'esperit de la cançó?

Joanjo Rubio: "Julieta" és l'*outsider* del disc. És la cançó que es desmarca del concepte global per explicar una història que, com l'obra de Shakespeare, té poc a veure amb l'amor. La nostra Julieta amaga una personalitat fosca sota la imatge de dolçor que ha embriuat el nostre Romeu. L'esperit de la cançó és aquest, una altra manera de dir que les aparences enganyen. També volíem que tingués sentit de l'humor, i la proposta que ens va fer la productora Zink in Films ens va semblar perfecta per al nostre primer videoclip.